

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22. maj 2012. god.
Br. ref.: RK243/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 16/12

Podnosilac

Gazmend Tahiraj

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 1415-2011, od 30. decembra
2011.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Gazmend Tahiraj, iz sela Terdec, Glogovac.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava presudu Vrhovnog suda, A. br. 1415/2011, od 30. decembra 2011, koja je dostavljena podnosiocu neodređenog datuma.

Predmetna stvar

3. Podnosilac navodi da je gorenavedena odluka povredila njegova prava zagarantovana Ustavom Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), odnosno članom 51. [Pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu].
4. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda da se ne objavi njegov identitet.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (br. 03/ L-121), (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred sudom

6. Dana 23. februara 2012, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 1. mart 2012. god. predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Enver Hasani i Kadri Kryeziu.
8. Dana 5. marta 2012, Sud je upoznao Vrhovni sud i Ministarstvo rada i socijalne zaštite - Odeljenje penzijske uprave (u daljem tekstu: Odeljenje penzijske uprave) sa zahtevom.
9. 7. maja 2012. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 14. decembra 2004. Odeljenje penzijske uprave je odobrilo zahtev podnosioca za invalidsku penziju na osnovu Zakona br. 2003/23 o invalidskim penzijama na Kosovu. Ovo pravo na invalidsku penziju biće razmotreno nakon tri godine od datuma sticanja ovog prava.
11. Dana 16. septembra 2010. god. Lekarska komisija je procenila situaciju podnosioca i Odeljenje penzijske uprave je, smatrajući da je podnosilac ispunio uslove predviđene Zakonom br. 2003/23 o invalidskim penzijama, dodelilo pravo na invalidsku penziju.
12. Dana 15. februara 2011. god. Lekarska komisija je ponovo procenila situaciju podnosioca zahteva i dana 22. marta 2011. god. Odeljenje penzijske uprave je zaključilo da podnosilac zahteva ne ispunjava uslove predviđene zakonom br. 2003/23 o invalidskim penzijama i, shodno tome, odbilo je zahtev za invalidsku penziju.
13. Dana 16. septembra 2011. god. podnosilac je podneo žalbu protiv te odluke Žalbenoj komisiji u Odeljenju penzijske uprave.
14. Dana 20. oktobra 2011. god. Lekarska komisija je odbila žalbu podnosioca jer podnosilac nije uzeo u obzir pravni rok za podnošenje žalbe. Činjenica je da je

podnosilac primio osporenu odluku 22. marta 2011. god. dok je on podneo žalbu 16. septembra 2011. god., tj. više od 14 dana od datuma dostavljanja odluke. Podnosilac je pokrenuo postupak administrativnog konflikta u Vrhovnom sudu protiv te odluke.

15. Dana 30. decembra 2011. god. Vrhovni sud je (presuda a. br. 1414/2011) odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu. Vrhovni sud je zaključio da je Odeljenje penzijske uprave donelo odluku 22. marta 2011. god., dok je podnosilac osporio odluku 16. septembra 2011. god. U ovom smislu Vrhovni sud smatra da je Žalbena komisija, objijajući žalbu podnosioca, ispravno primenila zakon kada je zaključila da je žalba podneta nakon predviđenog zakonskog roka.
16. Pored toga, podnosilac zahteva nije obezbedio nikakvu dokumentaciju i informacije koji podržavaju razloge da se ne otkrije njegov identitet.

Tvrdnje podnosioca zahteva

17. Podnosilac navodi da je Vrhovni sud „na pristrasan način negirao moje pravo na penziju za lica sa ograničenim sposobnostima“.
18. Dakle, podnosilac zahteva smatra da je Vrhovni sud povredio član 51. [Zdravstvena i socijalna zaštita] Ustava i članove 1, 2, 3, 4. Zakona o penzijama za lica sa ograničenim sposobnostima na Kosovu.

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Da bi bilo u mogućnosti da presudi o podnesku podnosioca zahteva, Sud prvo mora da proveri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom i detaljnije obrazložene u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
20. Član 113. stav 1. i 7. Ustava predviđa:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način (...).

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.
21. S druge strane pravilo 36. 1 (c) Poslovnika predviđa: „Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.
22. Pre svega, podnosilac nije podneo zahtev Žalbenoj komisiji u Odeljenju penzijske uprave u zakonskom roku.
23. U stvari, Vrhovni sud je zaključio da podnosilac nije podneo žalbu u zakonskom roku predviđenom članom 10.1 Zakona o invalidskoj penziji.
24. Načelo subsidijarnosti podrazumeva da podnosilac zahteva iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku kako bi se sprečilo kršenje Ustava, ili, ako je bilo kršenja, da se ispravi takvo kršenje osnovnog prava. Prema tome, pošto je podnosilac zahteva propustio da preduzme proceduralne korake u redovnim sudovima u skladu sa predviđenim rokom, veoma je verovatno da se njegov slučaj proglaši neprihvatljivim, jer se shvata kao odricanje od prava na dalji postupak u poricanju povrede.
25. Sud takođe primećuje da samo prosta sumnja u ishod nije dovoljna da podnosioca zahteva oslobodi obaveze podnošenja žalbe nadležnim organima (vidi Whiteside protiv

Ujedinjenog Kraljevstva, odluka od 7. marta 1994. god., zahtev br. 20357/92 DR 76, str. 80.

26. Kao što je gore navedeno, navodi podnosioca zahteva predstavljaju žalbu da su postupci vođeni „na pristrasan način“ i da su bili nepravični.
27. Štaviše, nije u nadležnosti Ustavnog suda da svojom ocenom činjenica zameni ocenu redovnih sudova i, kao opšte pravilo, na ovim sudovima je da ocene iznete dokaze. Zadatak Ustavnog suda je da ustanovi da li su postupci uopšte i u celosti, uključujući način kako su uzeti dokazi, bili pravični (vidi, *mutatis mutandis*, presuda u slučaju Vidal protiv Belgije od 22. aprila 1992. god., serija A br. 235-B, pp. 32-33, stav 33).
28. Osim toga, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, osim i samo ako su povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (Ustavnost). Stoga, Ustavni sud nije sud četvrte instance kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28. Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
29. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na pravičan način, kao i da li je postupak uopšte, gledajući u potpunosti, izvršen na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, npr. Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
30. Pored toga, podnosilac samo osporava to da li je Vrhovni sud pravilno primenjivao važeći zakon i ne slaže se sa činjeničnim nalazima sudova u vezi sa njegovim slučajem. Podnosilac zahteva nije dokazao zašto i na koji način je Vrhovni sud odlučio „na pristrasan način“, i tako negirao njegovo pravo na penziju za lica sa ograničenim sposobnostima.
31. Zapravo podnosilac zahteva nije potvrdio zahtev o ustavnim osnovama i nije obezbedio dokaze da su njegova prava i slobode povređene od strane tog javnog organa. Ustavni sud ne može utvrditi da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravedni ili arbitrarni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, EKLJP Odluka o neprihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009).
32. Sve u svemu, sledi da je zahtev neprihvatljiv zbog neiscrpljivanja svih pravnih sredstava predviđenih zakonom, i ako bi bila iscrpljena, zahtev je očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36. (1.c) Poslovnika o radu.
33. Što se tiče zahteva podnosioca da mu se ne objavi identitet, Sud odbija zahtev kao neosnovan, jer nije dostavljena prateća dokumentacija i informacije o razlozima podnosioca zahteva da se ne objavi njegov identitet.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa pravilom 36 (1.c) i pravilom 56 (2) Poslovnika o radu, 7. maja 2012. god., jednoglasno

ODLUČIO

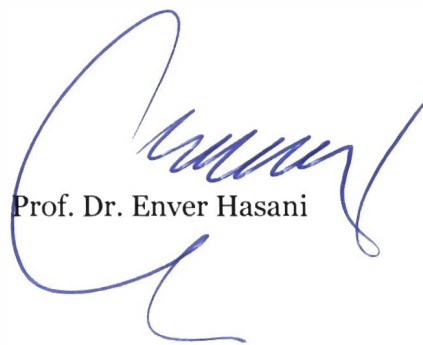
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBIJE zahtev podnosioca zahteva za neobjavljivanje identiteta;
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani